

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Jitky Zavřelové a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **U. A.**, zastoupený Mgr. Martinou Sklenskou, advokátkou se sídlem Moravské náměstí 754/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2025, čj. OAM-1362/ZA-ZA11-ZA01-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2025, čj. 19 Az 6/2025-50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 8. 1. 2025, čj. OAM-1362/ZA-ZA11-ZA01-2024, žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o azylu“).

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 30. 4. 2025, čj. 19 Az 6/2025-28, zamítl. Rozsudek zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 12. 8. 2025, čj. 22 Azs 109/2025-34, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení z důvodu nepřezkoumatelnosti. Krajský soud věc znovu projednal a rozsudkem označeným v záhlaví žalobu opětovně zamítl. Rozsudek krajského soudu (stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu) je v plném znění dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Stěžovatel je názoru, že krajský soud ani napodruhé řádně nevypořádal všechny žalobní námítky, čímž opětovně zatížil rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti. Krajský soud pochybil i při zjišťování skutkového stavu věci. Dále nesouhlasil s právními závěry krajského soudu. Stěžovatel setrvává na názoru, že mu měla být mezinárodní ochrana

udělena zejména s ohledem na situaci v zemi původu a obavy z výkonu vojenské služby. Opačné závěry krajského soudu považuje za nepřipadné. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný navrhl kasační stížnost zamítnout, resp. odmítnout ji pro nepřijatelnost. Uvedl, že se dostatečně zabýval všemi tvrzeními stěžovatele. Rozhodl na základě dostatečně zjištěného stavu věci. V podrobnostech odkázal na své vyjádření k žalobě a odůvodnění rozhodnutí.

II. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 soudního řádu správního totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Žádný z těchto případů není dán. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[7] Nejvyšší správní soud předně není názoru, že by byl nyní posuzovaný rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný. Krajský soud napravit své původní pochybení. Řádně vypořádal všechny nosné žalobní námitky vč. námitek akcentujících stěžovatelovy obavy z výkonu vojenské služby (rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, ze dne 31. 1. 2008, čj. 4 Azs 94/2007-107, ze dne 21. 8. 2008, čj. 7 As 28/2008-76, usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 18. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74). Nepřezkoumatelnost soudního rozhodnutí není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak podrobně by mu mělo být předmětné rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje jej přezkoumat (rozsudky NSS ze dne 28. 2. 2017, čj. 3 Azs 69/2016-24, či ze dne 27. 9. 2017, čj. 4 As 146/2017-35). Zrušení rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze dané rozhodnutí meritorně přezkoumat (rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 29. 6. 2017, čj. 2 As 337/2016-64). Takovými vadami rozsudek krajského soudu netrpí.

[8] Důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému přezkumu neshledal Nejvyšší správní soud ani na základě námitek poukazujících na nedostatečně zjištěný skutkový stav. V tomto ohledu připadá v úvahu – jako důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému přezkumu – toliko hrubé pochybení krajského soudu, neboť v případě námitek mířících do skutkových otázek nemůže z povahy věci dojít k naplnění důvodů přijatelnosti kasační stížnosti spočívajících v neexistenci či nejednotnosti judikatury, či nutnosti překonání judikatury (rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, ze dne 1. 3. 2017, čj. 6 As 256/2016-79, bod 21, ze dne 13. 5. 2020, čj. 6 Afs 7/2020-52, bod 23, či usnesení NSS ze dne 11. 8. 2023, čj. 8 As 120/2022-28, bod 9, ze dne 24. 4. 2019, čj. 2 Az 301/2018-37, bod

pokračování

12, ze dne 11. 3. 2020, čj. 2 Azs 279/2019-45, bod 16, atp.). Žádné takové pochybení Nejvyšší správní soud neshledal. Krajský soud případně dovodil, že obsah spisu poskytuje dostatečné a aktuální podklady pro závěry žalovaného. Ten vycházel mj. z Informace OAMP – Gruzie ze dne 22. 11. 2023; Informace OAMP – Gruzie: Bezpečnostní a politická situace ze dne 7. 11. 2024; Informace OAMP – Gruzie: Základní vojenská služba, alternativní vojenská služba, ze dne 15. 11. 2024; Informace MZV ČR – Gruzie: Činnost policie ze dne 4. 6. 2024; Mezinárodní organizace pro migraci, přehled údajů o zemi za rok 2023, ze dne 15. 10. 2024, Informace OAMP – Gruzie: Cestovní doklad pro návrat do Gruzie, Informace OAMP – Gruzie: Situace gruzínských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělávání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 2. 9. 2024; Informace OAM – Gruzie: Cestovní doklad pro návrat do Gruzie, vydání biometrického cestovního pasu gruzínského občana, cestovní pas s nebiometrickými údaji, ze dne 24. 7. 2024. Z logiky věci přitom není v silách správního orgánu obstarat podklady, které by byly vydány přesně k datu jeho rozhodování. Lze dodat, že stěžovateli byla dána možnost se ve správním řízení seznámit s uvedenými podklady, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí. Stěžovatel však na uvedenou výzvu nijak nereagoval. Ani v kasačním řízení nepředložil žádnou listinu, která by zpochybňovala podklady, na kterých stojí nosné závěry rozsudku krajského soudu a žalovaného.

[9] I závěry krajského soudu k § 12 písm. a) zákona o azylu konvenují judikatuře. Krajský soud dovodil, že v průběhu správního řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by stěžovatel ve své vlasti vyvíjel jakékoli politické aktivity, za něž by mohl být následně azylově relevantním způsobem pronásledován. Stěžovatel sám vypověděl, že nikdy nebyl členem žádné politické strany nebo skupiny a ani se politicky neangažoval. Uváděl, že má odlišný politický názor na aktuální postoj Gruzie, připustil však, že se v tomto ohledu veřejně neprojevoval, jednalo se výhradně o jeho subjektivní postoj. Základním předpokladem pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. a) zákona o azylu je přitom pronásledování za uplatňování politických práv a svobod nebo důvodný strach z tohoto pronásledování (rozsudky NSS ze dne 18. 12. 2003, čj. 2 Azs 51/2003-44, ze dne 21. 7. 2005, čj. 3 Azs 303/2004-79, usnesení NSS ze dne 16. 1. 2024, čj. 1 Azs 233/2023-48). Optikou uvedeného je irelevantní i odkaz na usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. 2. 2025 a ze dne 9. 7. 2025. Ani obecný nesouhlas s politickým směřováním Gruzie nenaplnňuje podmínky § 12 písm. a) zákona o azylu (rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2005, čj. 3 Azs 303/2004-79, usnesení NSS ze dne 17. 6. 2015, čj. 6 Azs 86/2015-31, ze dne 16. 1. 2024, čj. 1 Azs 233/2023-48).

[10] V souladu s konstantní judikaturou nahlížel krajský soud i na tvrzené obavy z výkonu vojenské služby v případě návratu do země původu. Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že odmítání nástupu k výkonu základní vojenské služby, která je ve státě původu povinná, nelze bez dalšího považovat za důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu, zvláště není-li takové odmítání spojeno s reálně projeveným politickým přesvědčením nebo náboženstvím (rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 4/2004-49, či usnesení NSS ze dne 24. 2. 2016, čj. 6 Azs 267/2015-23, ze dne 20. 7. 2017, čj. 10 Azs 151/2017-34, či ze dne 15. 10. 2020, čj. 2 Azs 17/2020-16.). Odmítání vojenské služby odůvodněné obavy z pronásledování nezakládá, a to ani tehdy, pokud by výkon vojenské služby byl spojen s rizikem účasti při bojových akcích ve válečném konfliktu. Branná povinnost je sama o sobě legitimním požadavkem každého státu

kladeným na jeho občany (rozsudek NSS ze dne 7. 8. 2012, čj. 2 Azs 17/2012-44, či usnesení téhož soudu ze dne 4. 8. 2015, čj. 6 Azs 113/2015-30, ze dne 17. 6. 2015, čj. 6 Azs 86/2015-31, ze dne 22. 7. 2015, čj. 2 Azs 160/2015-43, ze dne 10. 9. 2015, čj. 2 Azs 175/2015-34, či ze dne 15. 10. 2020, čj. 2 Azs 17/2020-16). Jak správně dodal krajský soud, ze zpráv založených ve správním spisu vyplývá, že gruzínská právní úprava počítá s možností vykonání tzv. alternativní civilní služby, přičemž v případě neznalosti jazyka (stěžovatel tvrdil, že nehovoří plynule gruzínsky) jsou nabízeny státní jazykové programy. V této souvislosti lze souhlasit s poznámkou žalovaného, že i přes tvrzené nedostatky znalostí gruzínštiny pobýval v Gruzii dlouhou dobu, přičemž si dokázal zařídit všechny podklady pro vycestování (nejprve do Polska a posléze do České republiky). Ani další tvrzené důvody (nepříznivá ekonomická situace v zemi původu, absence zázemí v zemi původu atp.) nelze podřadit pod důvody obsažené v § 12 a násl. zákona o azylu (rozsudky NSS ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 47/2004-60, ze dne 1. 2. 2017, čj. 6 Azs 309/2016-28, ze dne 6. 1. 2021, čj. 5 Azs 61/2020-30, usnesení NSS ze dne 18. 2. 2021, čj. 5 Azs 311/2020-29 atp.).

[11] Z hlediska celkového kontextu lze dodat, že stěžovatel pobýval na území České republiky již od dubna 2024, avšak o azyl požádal až poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění. Snahu o legalizaci pobytu přitom nelze považovat za důvod pro udělení mezinárodní ochrany (rozsudky NSS ze dne 14. 10. 2019, čj. 3 Azs 144/2018-24, ze dne 26. 9. 2006, čj. 4 Azs 442/2005-43, ze dne 26. 3. 2008, čj. 2 Azs 71/2006-82, ze dne 21. 5. 2008, čj. 2 Azs 48/2007-71, ze dne 30. 9. 2008, čj. 5 Azs 66/2008-70, ze dne 13. 3. 2009, čj. 5 Azs 28/2008-68, ze dne 11. 6. 2009, čj. 9 Azs 5/2009-65, ze dne 9. 1. 2020, čj. 5 Azs 199/2019-27, ze dne 25. 1. 2024, čj. 5 Azs 257/2023-50, atp.).

III. Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud uzavírá, že v daném případě neshledal kasační stížnost přijatelnou, neboť svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (bod 53 usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. ledna 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu